

Sedința publică din : 18 ianuarie 2006

PRESEDINTE:

GREFIER:

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta _____ pârâtei AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA -DGFP SIBIU ș.a. pentru anularea Deciziei nr.56/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantă av. _____, pentru pârâta dGFP Sibiu _____

lipsă fiind pârâta DRV Brașov.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei, după care,

TRIBUNALUL, având în vedere că prin pct.IV al OUG nr.190/2005 se modifică dispozițiile art.1 alin.9 din lg.554/2004, prezența procurorului nemăritând obligatorie în cauzele de contencios administrativ, scoate din cauză partea Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu

Reprezentanta reclamantei precizează că fașa de dispoziție de instanța de la termenul anterior _____ titlul _____ și _____ sunt în copie vizibile la filele 53 și 54

Depune la dosar ca practică judiciară Sentința civilă nr. 35/c/2005 pronunțată de Tribunalul Sibiu

Partea declară că nu mai are cereri de formulat, fașa de care instanța va acțiunele taxa probatorie și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii și anulare deciziei nr.56/2005 și a procesului verbal de control nr. 7/2005 încheiat de DRV Brașov ca fiind netemeinic și neregale și pe care o consecința exonerarea reclamantei de la plata sumei de 179.412.960 lei reprezentând taxe vamale, TVA, dobanzi și penalități

Că cheltuielile de judecată

Susține că la data efectuării importurilor 21-22.10.2000 pentru care re-au fost acordate facilitățile vamale și fiscale prevăzute de art.22-25 din lg. nr.190 erau în vigoare, iar secretariatul reclamantei a beneficiat în mod corect de aplicarea acestora.

Prin adresa Direcției Generale a Vămilor

comunicată tuturor direcțiilor regionale vamale se arată că începând cu data intrării în vigoare a Lg. 76/2000 privind Bugetul Statului se reintroduc facilitățile privind scutirea de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile care se importă de către întreprinderi mici și mijlocii în conf. cu preved. art. 22-25 din Lg. 133/1999.

Reprezentanța pârâtei DGFP Sibiu c. Toma solicită respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată, menținerea acțiunii atacat respectiv Decizia nr. 56/2005 și procesul verbal de control nr. 87/2005 ca temeinice și legale pentru toate motivele expuse pe larg în întâmpinarea de la dosar.

Susține ca abrogarea art. 22 din Lg. 133/1999 prin art. 57 din OUG nr. 17/2000 a operat cu caracter detritiv, țara ca Lg. 76/2000 să repună în vigoare acest articol de lege.

Solicită, în cazul în care instanța va constata reaua credința a vechetea dintre pârâte sau faptul că nu s-a conformat dispozitivului legat, să nu fie obligată la plata cheltuielilor de judecată DGFP Sibiu.

F R I B U N A U

Constată că sub 2005 a fost înregistrată la aceeași instanță acțiunea

în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta și Direcția Regională Vamală Brașov prin care a solicitat instanței ca prin sentința și Decizia nr. 56/2005 emisă de DGFP Sibiu și pe care o va pronunța - să anuleze decizia nr. 56/2005 emisă de DGFP Sibiu și procesul verbal de control r 2005 emisă de DRV Brașov. - să exonereze reclamanta de plata taxelor vamale, TVA și a dobânzilor și penalităților stabilite prin actul de impunere.

- cu cheltuieli de judecată. În motivarea acțiunii reclamanta a arătat în esență că acțiunile administrative atacate sunt nelegale, deoarece la data efectuării importurilor nu s-a încălcat nici o prevedere legală.

În drept au fost invocate dispozițiile Lg. 554/2004, art. 8 din Lg. 76/2000, art. 60 Lg. 64/2000.

Acțiunea a fost legal timbrată. Prin întâmpinările depuse cele două pârâte au solicitat respingerea acțiunii formulate și păstrarea acțiilor administrative - fiscale atacate ca fiind temeinice și legale (f. 19, 27).

Din acțiunile și lucrările dosarului instanța a reținut următoarele:

În urma controlului efectuat la sediul societății reclamante la data de 21 iunie 2005 de către pârâta D.R.V. Brașov, organul de control a reținut în procesul verbal de control înregistrat sub nr. 87/21.06.2005 că pentru bunurile care au făcut obiectul operațiunilor de import efectuate cu ..06.2000, 2000 și ..2000 reclamanta a beneficiat în mod eronat de facilitățile prevăzute de Lg. 133/1999, respectiv, scutire de la plata taxelor vamale, suprataxei și TVA.

Prin urmare, i s-au recalculat drepturile de import, stabilindu-se în sarcina acestuia obligația de plată către bugetul de stat a următoarelor sume:

lei cu titlu de taxe vamale.

și reprezentând TVA.

lei reprezentând dobânzi.

și lei reprezentând penalități.

Sumele totalizează lei.

Împotriva acestui act de control, reclamanta a urmat procedura administrativ-jurisdicțională prevăzută de art. 169. urm. C.p. fiscală prin formularea contestației.

Din decizia nr. 56/22.08.2005 emisă de pârâta D.G.F.P.Sibiu, contestația formulată a fost respinsă.

Soluția organului jurisdicțional administrativ a fost argumentată prin aceea că art. 22 și art. 25 din Lg. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii. au fost abrogate la data efectuării importurilor. respectiv 21.06.2000 – 22.06.2000. de către OUG 215/1999. art. 2. dispoziții menținute și de OUG 17/2000, art. 37.

Față de această stare de fapt. tribunalul apreciază că facilitățile vamale instituite de art. 22 din Lg. 133/1999 erau în vigoare în perioada importurilor realizate de reclamantă. și ca atare. actele ulterioare de control sunt nelegale. pentru următoarele considerente :

Este evident că facilitățile vamale instituite de art. 22 din Lg. 133/1999 au suferit într-un interval scurt de timp două abrogări prin textul celor două Ordonanțe de Urgență OUG nr. 215/1999 și OUG 17/2000. o înlăturare de la abrogarea dispusă prin conținutul OUG nr. 17/2000 prin art. 8 al. 3 din Lg. nr. 76/2000. o repunere în vigoare a articolului 22 prin OUG nr. 297/30.12.2000 și o infirmare a textului OUG/1999 prin Lg. nr. 285/2001.

O atare inconsecvență legislativă ce contravine normelor de tehnică legislativă instituite prin Lg. nr. 24/2000 stabilese în sarcina instanței de judecată rolul interpretării actului normativ sub aspectul aplicării sale.

Această interpretare trebuie subordonată respectării principiului stabilității raporturilor juridice fiscale și vamale și ca atare apreciem că intenția legiuitorului prin modificările art. 37 din OUG nr. 17/2000 prin Lg. nr. 76/2000. respingerea OUG nr. 215/1999 și modificarea Lg. nr. 133/1999 prin OUG nr. 297/2000 este aceea a menținerii în vigoare a facilităților fiscale vamale instituite de art. 22 din Lg. 133/1999 și în cursul anului 2000. respectiv începând cu 5 mai 200 data intrării în vigoare a Lg. nr. 76/2000.

Lg. 76/2000 modifică art. 37 al OUG 17/2000, cu toate că nu este legea de abrogare a ordonanței. Totuși se infirmă o prevedere a ordonanței de urgență ceea ce reprezintă situația de excepție permisă de art. 60 din Lg. 24/2000.

Pentru toate acestea, în temeiul art. 182 al. 2 C.p.fiscală, Tribunalul va admite acțiunea în contencios administrativ fiscal, va anula actele fiscale atacate și respingând decizia nr. 56/2005 emisă de pârâta D.G.F.P. Sibiu și procesul verbal de control nr. 2005 întocmit de D.R.V. Brașov, va exonera reclamanta de plata sumei de reprezentând taxe vamale, TVA, dobânzi și penalități.

În temeiul art. 274 C.p.civ. tribunalul va obliga pârâtele la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată în cuantum de 4 RON, întrucât au căzut în pretențiuni.

Pentru aceste motive.

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta cu sediul în

contradictoriu cu pârâtele **Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu**, cu sediul în Sibiu, Cl. Dumbrăvii, nr. 28-32. **Direcția Regională Vamală Brașov**, cu sediul în Brașov, str. Hărmanului, nr. 50, jud. Brașov și în consecință:

Anulează decizia nr. 56/22.08.2005 emisă de D.G.F.P. Sibiu și **procesul verbal de control .06.2005** întocmit de D.R.V. Brașov.

Exonerează reclamanta de plata sumei de reprezentând taxe vamale, TVA, dobânzi și penalități.

Obligă pârâtele la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în cuantum de 4 RON.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 18 ianuarie 2006.

PRESEDINTE

GREFIER

Red. DB. 10.02

Cop. MF 14.02

Ex. 2

A